

'Een goede stad om al rennend te ontdekken'

INTERVIEW
JULIO PASTOR

● Mexicaans kunstenaar legt vervallen plekken in Groningen vast

Door Illand Pietersma

Groningen Galerie With Tsjalling in Groningen toont twee weken lang het werk van de Mexicaanse kunstenaar Julio Pastor op een alternatieve plek: Stichting WEP aan de Van Leeuwenhoekstraat in de stad. In dit voormalige kantoorpand zijn verschillende ateliers en een expositieruimte gecreëerd. Het hergebruikte pand is de ideale omgeving voor de kunstwerken van Pastor, die zich voornamelijk focust op vervallen gebouwen en vergeten plekken in de stad.

Meest opvallende werk is een grote aquarel van de ontmantelde suikerfabriek van Groningen. 'Nog niet zo lang geleden was het een icoon van de stad. Nu staat er een oud en vervallen pand', vertelt Pastor. 'Misschien had iedereen het wel willen behouden. Maar dit is de realiteit. Steden veranderen nu eenmaal.' Over de aquarel lopen grote druiers van de waterverf. Sommige delen liet hij bewust onaf. 'Dat versterkt het nostalgische gevoel. Het is net alsof het gebouw nu nog verder verruïneert.' Op de galeriemuur staat met grote letters 'Bye bye' gespoten, afkomstig van een andere aquarel van een verlaten fabriekspand. 'Die graffiti benadrukt de sfeer van verval.'

Julio Pastor (1981) groeide op in Mexico Stad en volgde daar een opleiding aan de kunstacademie. Van

▼ **Het ontmantelde gebouw van de Suiker Unie in Hoogkerk.**

▲ Julio Pastor

2008 tot 2010 studeerde hij Master of Fine Arts aan de ArtEZ in Enschede. Omdat zijn vrouw in Groningen ging studeren, vestigden zij zich hier. Behalve kunstenaar is Pastor een fervent marathonloper. 'Gelukkig kun je hier overal rennen. Dat is in Mexico Stad wel anders. Daar is alleen maar verkeer.'

In een serie etsen legde hij zijn looproutes vast. Elke keer een andere. Al die routes bij elkaar vormen in de laatste ets een plattegrond van de stad. 'Groningen is een goede stad om te rennen en te ontdekken. Wanneer ik een mooi onderwerp tegenkom, ga ik later terug om ter plekke een aquarel te maken. Helemaal toen ik nog geen atelier had, werkte ik veel op straat.' Tegenwoordig heeft hij een plek bij WEP, aan de straatkant. 'Toen ik met de Suiker Unie bezig was, werd er regelmatig op het raam geklopt. Passanten staken dan een duim op hoog. Dat motiveert wel.'

Vindt hij als buitenlander bijvoorbeeld de Martinitoren of het Gasuniekantoor niet mooier? 'Ik ben meer geïnteresseerd in de breekbare aspecten van een stad en in vervallen plekken waar de vaste bewoners aan voorbijlopen. Zulke

locaties kunnen zomaar van het ene op het andere moment veranderen en verdwijnen. De Gasunie en de Martinitoren staan er nog wel even. Juist het tijdelijke spreekt mij zeer aan.'

Pastor toont ook observaties van Mexico Stad. 'Het is een miljoenenstad vol contrasten. De rijksten der aarde wonen er, maar ook de allerarmsten.' In vier verschillende aquarellen legde hij een sloppenwijk vast. 'Ze zijn bedoeld als een soort 'artist impression', waarmee een architect een nieuw gebouw aanprijst. Alleen zijn deze bouwsels niet door een architect bedacht.' In een andere tekening laat hij een modern en luxe huis contrasteren met een onderkomen van hout en zeildoek, waar de hulp woont. Langs de rand staan hekken en bewakingscamera's. De sociale ongelijkheid in Mexico is zeer groot. De rijken nemen allerlei beveiligingsmaatregelen. Sommige woningen lijken wel middeleeuwse forten.'

En waar groeide Pastor op; ook achter zo'n hekwerk? 'Ja. Ik ben bevoorrecht. Ik had het geluk dat ik een kunstopleiding kon volgen. Iemand uit een sloppenwijk kwam waarschijnlijk niet verder dan graffiti. Hoewel ik nu niet veel anders doe...', lacht Pastor. Serieus: 'Het sociale systeem in Nederland biedt veel meer gelijke kansen. Wanneer mijn vrouw klaar is met haar studie willen we weer terug, om met wat we hier geleerd hebben te proberen dingen te verbeteren in Mexico Stad.'

De expositie 'Facing cities' van Julio Pastor is tot en met 11 februari te zien in WEP, Van Leeuwenhoekstraat 44, Groningen. Open wo-zo 13-17.

